G. KRUIZINGA

Groninger Bond van Blaarkopfokkers in het goud

1921 - 1971

De Groninger Bond van Blaarkopfokkers vierde in het begin van dit jaar zijn 50-jarig bestaan. Ter gelegenheid van dit feit willen we in dit blaarkopnummer van de Keurstamboeker in grote lijnen de fokkerij-historie van onze blaarkoppen schetsen, zoals die zich gedurende deze 50 jaren heeft ontwikkeld.

Vooraf echter een terugblik in de geschiedenis en wel om de fokkerij vanaf 1921 beter te kunnen verstaan. Uit de oudste publicaties op veeteeltkundig gebied blijkt, dat er in Groningen en dan wel voornamelijk op de kleistreken een apart slag vee werd gehouden. De kleibodem en de daarmee verband houdende aard van de landbouwbedrijven hebben er samen — tenminste vanaf het midden van de vorige eeuw — voor gezorgd, dat min of meer door natuurlijke selectie een slag vee kon ontstaan, dat enigszins afwijkend was van het overige vee in ons land. Zo werd het Groninger vee reeds omstreeks 1850 fijngebouwd en doorgaans fraai van vorm genoemd, terwijl de goede geschiktheid voor de z.g. vetweiderij geroemd werd. Reeds in die tijd werd gewag gemaakt van streeksgewijze typeverschillen, waardoor dit vee in de ene streek meer voor melkveehouderij geschikt werd geacht terwijl in andere streken meer aandacht werd geschonken aan een goede bespiering. Bodemverschillen waardoor in een bepaalde streek de bedrijven meer geschikt waren voor akkerbouw en andere minder geschikt voor dit doel alsmede aard en liefhebberij van de eigenaar zullen hierbij ongetwijfeld een rol van betekenis hebben gespeeld. Verder is het bekend, dat onder deze dieren veelvuldig blaarkoppen voorkwamen.

Zoals wel vrij algemeen bekend mag worden verondersteld is de geregistreerde blaarkopfokkerij opgebouwd vanuit een drietal stamvaders. (Zie hiervoor het bloedlijnen overzicht in dit blad). Gezien bovenstaande omschrijving van het Groninger vee uit de vorige eeuw, behoeft het weinig verwondering te wekken, dat zelfs deze drie stamvaders van verschillend type waren. Naast de reeds geschetste verschillen op de Groninger bedrijven speelde in het type-verschil ook het jaar van geboorte van deze stamvaders een rol van betekenis. De oudste, Klaas geboren in 1899 te Ulrum, werd opgefokt in de omgeving van Winsum, waar hij ook enige jaren ter dekking stond. De beide andere, Willy en Majoor, werden geboren in 1914, Willy evenals Klaas onder Ulrum en Majoor op het bedrijf van de heer Huizinga Bruins te Uithuizen.

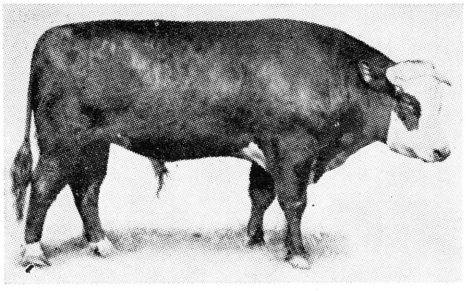

KLAAS 4724 (oude serie)
Geboren 1899

Klaas was zo rond de eeuwwisseling een waardig vertegenwoordiger van het Groninger type, die we vergeleken met b.v. Majoor, (die dus 15 jaar later geboren werd) als middenzwaar zouden willen betitelen. Klaas heeft vóór de beide andere stamvaders het levenslicht aanschouwden veel invloed uitgeoefend op de Groninger blaarkopfokkerij, waarbij een drietal van zijn zonen op de voorgrond traden. **Diamant** en **Marquis,** beide door Klaas uit Keetje 2 van de heer K. Venema te Oldehove, zorgden voor een grote nafok, waarbij de nakomelingen van Marquis voornamelijk in het Westerkwartier en Humsterland voor de uitbreiding van de Klaas-stam zorgden, terwijl Diamant, als pinkstier verkocht aan de heer Dijkveld Stol te Ulrum meer op het Hogeland door zijn nakomelingen emplooi zocht. Een kleinzoon van Diamant is o.a. mede de grondlegger geweest van stal-Bolhuis te Zeerijp. Als derde zoon van Klaas willen we hier noemen de stier **Lord** van de heer Rooda te Middelstum, mede omdat we in het vervolg van dit artikel nog weer met een van zijn nazaten van doen krijgen.

Stappen we nu over naar **Majoor,** dan kunnen we vermelden, dat deze stier werd geboren uit een zeer produktieve R-koe, Dientje genaamd. Haar produktielijsten waren vooral in de tijd waarin ze leefde van zeer goed gehalte n.l.

5 j.	-	4705	-	3.90%	-	248
6	-	5971	-	4.05%	-	300
7	-	6140	-	4.06%	-	300
8	-	5095	-	4.31%	-	300
9	-	5549	-	4.20%	-	300
10	-	5138	-	3.87%	-	300

Het is verwonderlijk, dat uit een dergelijke produktiekoe een vlees-stier als Majoor toch was, kon geboren worden. Even een schets van deze stamvader: hellend kruis, vlezige dijen, iets enge stand in de achterbenen. Majoor dekte in Uithuizen en omgeving en werd op 5½-jarige leeftijd geslacht. Gewicht 1250 kg. Opbrengst f 1750,- (Dit was in 1919 dus vlak na de eerste wereldoorlog).

Tenslotte **Willy,** geboren te Ulrum bij de heer G. van Zijl in 1914 uit een paring August 210 R x Trientje. Hij was fraai gelijnd en van de drie stamvaders, wat we thans zouden noemen het meest melktypisch. Als eenjarige ging Willy over in eigendom van de toen reeds vermaarde fokstal-J. N. Bouwman te Roodeschool en kreeg daar enorme kansen, om zich als een fokstier van allure te ontpoppen. In die tijd begonnen de „echte" fokkers reeds met hun beste fokkoeien te reizen, zodat we nakomelingen van Willy aantreffen in diverse fokstallen, o.a. bij fokker S. C. Sietsema te Toornwerd-Middelstum. Het is voor de hand liggend, dat dit reizen naar een beste stier voornamelijk met de beste fokkoeien gebeurde en zo steeg de ster van Willy snel en tot op grote hoogte.

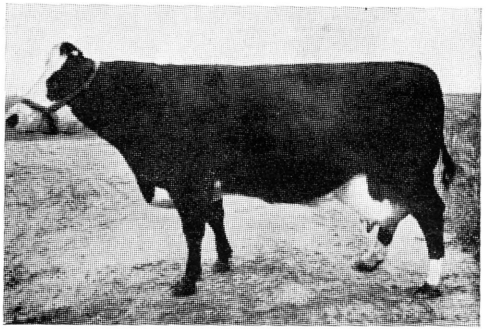

De onvolprezen GEERTJE 2470 uit stal-J. N. Bouwman te Roodeschool, o.m. nationaal kampioene in 1923 en moeder N.R.S.-kampioen 1938 Regulus 820. De foto geeft haar weer als twaalfjarige en haar levensproduktie werd 52715 kg - 3.52% - 2434.

Als we nu de balans opmaken bij 1921, dus in het jaar dat de Groninger Bond van Blaarkopfokkers werd opgericht, dan willen we dat doen aan de hand van de catalogus van de Centrale Stierenkeuring te Groningen 1921. Op dit gebeuren bleek de invloed in mannelijke lijn van Klaas bijna te zijn geëlimineerd.

Slechts één nazaat in rechte mannelijke lijn trof men daar van hem aan en wel Jonas 2, gefokt door W. Togtema te Leens en later eigendom van de stierenvereniging Bedum. Jonas 2 voerde via Jonas - Bé - Jacob 2 - Jacob - Edzard - Lord op de oude stamvader Klaas terug. Er waren op de centrale keuring te Groningen in 1921 verder nog 39 blaarkop stieren aangevoerd, waarvan 20 stuks (50 pct.) van Willy afstamden en 10 stuks (25 pct.) van Majoor.

Nu keurde men in die jaren op de C.K. te Groningen op een wat andere manier dan men tegenwoordig pleegt te doen. De stierenkeuring duurde 2 dagen. Bij de exterieurkeuring werden de dieren gepunt, ongeveer zoals bij opname in het stamboek. Daarnaast kon iedere stier z.g. toeslagpunten verwerven op grond van zijn afstamming en op grond van de produktie van zijn moeder en beide grootmoeders. Op afstamming van stamboekhouders konden maximaal 2 punten worden verkregen: 2 x ½ en 4 x ¼.

Evenzo waren toeslag punten te verkrijgen op grond van de produktie van moeder en grootmoeders. Hoewel er in dit systeem iets zat, wat thans nog wel aanspreekt, willen we voor de tijd waarin dit gebeurde toch ook enkele nadelen opsommen. Fokstallen, die reeds vroeg tot de stamboekfokkerij waren overgegaan en waarvan de stieren dus op volbloed ouders en grootouders konden bogen, kregen twee volle punten extra, terwijl de nakomelingen van Majoor b.v. door hun zeer produktieve grootmoeder ook een extraatje kregen toebedeeld, hoewel Majoor toch echt tot de vleesstieren moest worden gerekend. Maar goed, men werkte er mee en ook dit systeem heeft er toe bijgedragen, dat de blaarkoppen hoe langer hoe beter werden. In Groningen heeft men dit systeem, in de loop der jaren wel enigszins gewijzigd, toegepast tot na 1945.

Thans de lijn van de fokkerij-historie

weer opnemend willen we eerst aandacht besteden aan de ontplooiing van de Majoor-stam, omdat deze naast de Willy-stam tot aan plm. 1940 heeft stand gehouden. De stier, die de lijn van Majoor wist door te trekken, was **Karel** 399, geboren in stal-Bolhuis te Zeerijp uit de bekende KS-koe Kee 2 1929, welke koe eveneens de moeder is geworden van de bekende blaarkopstamvader Keizer 550. Daar ook Kee 2 een voor die tijd prima produktie koe was en stal-Bolhuis reeds jaren aan de stamboekfokkerij deed, kreeg ook Karel (mede door grootmoeder Dientje) op de keuringen steeds het maximale aantal toeslag punten, hoewel zijn ronde dijen op oudere leeftijd hem qua exterieur weleens enkele punten deed duikelen. Toch mag Karel als een prima fokstier worden aangemerkt. Hij wist het vetpercentage bij zijn dochters t.o.v. hun moeders met 0,29 pct. te verhogen, voorwaar geen kleine prestatie. Karel gaf in stal-Bolhuis een aantal prima zonen, die de fokkerij over het algemeen met ere hebben gediend, hoewel later de fouten van zijn vader Majoor (vooral niet onberispelijk kruis) zich in de fokkerij deden gelden.

Bekende fokstieren uit de Majoor stam, die veel invloed hebben gehad op de fokkerij zijn o.a. Glorie van de stierenvereniging Warffum, waar later diens zoon Blaarkop dienst deed. Een kleinzoon van Karel (via Veldheer) was **Napoleon**, die bij de stierenvereniging Bedum dienst deed en o.a. aan de wieg van de Almastal van De Boer heeft gestaan. Een zoon van deze Napoleon, was de in stal-Bolhuis geboren Bonaparte, die later emplooi vond bij de stierenvereniging Baflo. Twee van diens zonen gingen weer naar Warffum en Bedum en wel Knaap van Groeve en Krijn van Groeve, zodat omstreeks 1930-1935 in deze twee fokcentra het bloed van Majoor-Karel goed vertegenwoordigd was. Hoewel de beste nakomelingen uit deze stam zeker niet de slechtste fokkoeien kregen in Baflo, Bedum en Warffum, werd deze lijn in de jaren 1940-1945 volledig overvleugeld door de Willy-stam en wel voornamelijk door de nakomelingen van de bekende Willy-kleinzoon Keizer 550.

Doordat, zoals we boven reeds schetsten de ster van **Willy** snel en tot grote hoogte steeg kreeg deze bloedlijn in de blaarkopfokkerij reeds vanaf het begin een brede basis. Zo deed zijn zoon Leendert 585 dienst bij de stierenvereniging Ezinge; Martin, geboren bij Sietsema te Toornwerd, zorgde in de buurt van Woerden-Lange Ruige Weide voor een talrijk nakomelingschap van goed gehalte. De eveneens bij Sietsema geboren volle broers Wilco en Wilson deden resp. dienst bij fokker E. J. Aukema te Zuidhorn en bij de stierenvereniging Warffum. Zo hebben we maar een enkele genomen uit een groot assortiment, want daar Willy voornamelijk bij fokker Bouwman zijn diensten deed, gingen practisch al zijn zonen als fokstier vlot van de hand.

Van de grootste betekenis voor de gehele blaarkopfokkerij is geworden een kleinzoon van Willy n.l. **Keizer** 550 (Wilson x Kee 2), die weer in stal-Bolhuis werd geboren. Spreken we terecht van Keizer vaak als de grote stamvader van alle blaarkoppen, veeleer past het om van de koe **Kee 2** te spreken als de grote stammoeder der blaarkoppen. Uit haar werd n.l. naast Keizer ook geboren de reeds besproken stier Karel 399 (d. Majoor). Hoewel de catalogi uit die tijd slechts enkele melklijsten van deze stiermoeder vermelden willen we die hier toch aan de vergetelheid ontrukken. Kee 2 produceerde:

5 j. - 6150 - 3.58% - 300
7 j. - 6528 - 3.51% - 300

en zo willen we haar in dit verband eren als de grote preferente stammoeder honoris causa.

Keizer werd geboren op 28 februari 1921 en verscheen in 1922 voor de eerste maal ter keuring. Ook deze stier kreeg met de toeslagpunten te maken. Van het maximum van 4, dat was te verkrijgen, ontving hij er 3,43 alzo in zijn rubriek op de derde plaats eindigend. Wel kreeg hij een goede pers. Zo schreef een verslaggever in het Groninger Landbouwblad: „Nummer één bij de eenjarigen Roland (een Willy-zoon) was erg zwaar en wat plomp. Erfgraaf van fokker R. de Vries uit de Majoor-stam en als no. 2 geplaatst en de Willy-kleinzoon Keizer zijn minder zwaar, maar vertonen meer adel. Wil men edele koeien fokken, men kieze deze stieren!" Hij wijst er verder op dat ook no 1 bij de oudere stieren, n.l. Leendert (op de keuring in 1922 de primus inter pares), als jonge stier niet een der zwaarsten was. De fokkers hebben zijn raad kennelijk ter harte genomen, want in 1925 waren reeds 7 zonen van Keizer op de Centrale Keuring aangevoerd (25 pct.) In 1926 zien we 11 Keizerzonen op de keuring verschijnen of bijna 33 pct.

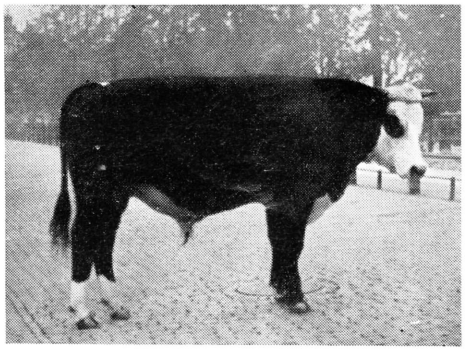

REINDER VAN ALMA 2364 pref. II als eenjarige.

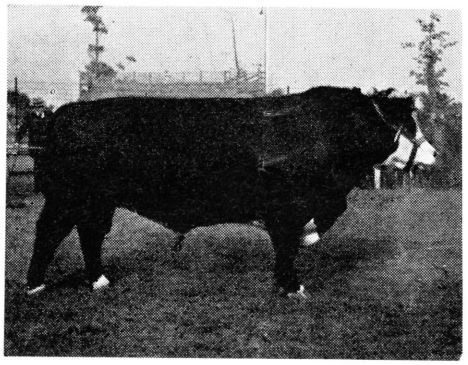

APOLLO 3128 pref. II: gefotografeerd door de heer J. de Graaf (Heemstede) te Den Bosch in 1949.

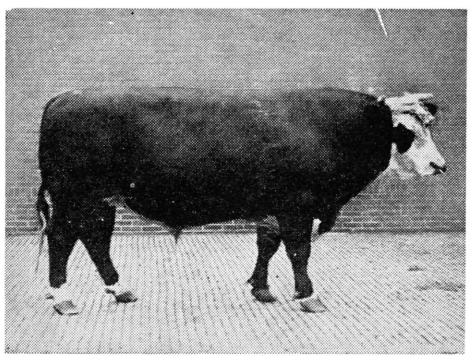

ACHILLES 2 3715 pref. II

Wat echter meer gewicht in de schaal werpt is het feit, dat twee van deze Keizer-zonen later het preferentschap wisten te bemachtigen. Deze eerste preferente blaarkopstieren, Baron van Groeve en Adelbert, waren beide van goede huize. **Baron van Groeve** werd in stal-Bolhuis geboren uit waarschijnlijk de beste dochter van Karel 399, n.l. Barry, een koe, die voor die jaren een hoog vetgehalte wist te produceren, zodat Baron van Groeve zijn zeer gunstige vetvererving waarschijnlijk niet van een vreemde heeft geërfd. (Denk hierbij ook aan Dientje, de moeder van Majoor).

De andere preferente zoon van Keizer was **Adelbert,** die werd geboren bij fokker P. Schillhorn van Veen te Uithuizen uit de bekende Anka 2, die in 1928 het nationaal kampioenschap wist te behalen in Den Haag. Adelbert ging voor een hoge prijs over naar het bedrijf van Van Slochteren te Zuidhorn en werd in de wijde omtrek van die plaats op ruime schaal gebruikt. Het verhaal gaat, dat als men met een koe kwam men soms driekwart dag moest wachten voor men aan de beurt was.

Het zijn deze twee preferente Keizerzonen geweest, die de blaarkopfokkerij van de laatste 40 jaren gestalte hebben gegeven. Het zou te ver voeren om al de stieren, die evenzovele schakels vormen in de lange keten, die deze twee preferenten met het heden verbinden allen hier te gaan bespreken. We verwijzen hierbij naar het in dit nummer afgedrukte bloedlijnen overzicht. De meeste daarin genoemde vaderdieren zullen ons nog wel voor de geest staan met al hun deugden en ondeugden. Een enkeling uit deze lange rij willen we echter toch met name noemen, omdat ze een meer dan gewone plaats in het geheel innemen.

Daar is in de eerste plaats de stier **Thomson**, geboren in de oorlogsjaren bij fokker S. P. Bosman te Zeerijp, welke fokker in die tijd ook een prima stal vee bezat. Qua afstamming, produktie-achtergrond en eigen exterieur was ook deze stier een persoonlijkheid, die de keuringsring met een hoge puntenscore wist te verlaten. In de oorlogsjaren 1940-1945 werd deze stier speciaal door de z.g. Hogelandster-fokkers veel gebruikt bij hun beste fokdieren. Zijn nakomelingen, mannelijk zowel als vrouwelijk, waren vele en op de diverse keuringen graag geziene gasten. In Groningen was het vooral zijn bekende zoon Dirk, uit de Anka-stam van Schillhorn van Veen, die als eerste d.m.v. K.I. een enorme nakomelingschap wist te verwekken. Een ander feit: Op de eerste nationale tentoonstelling na de tweede wereldoorlog, Den Bosch 1949, waren het in het bijzonder de dochters van Thomson die furore maakten. Zo werd de Groninger Blaarkopfokkerij van na 1945 als het ware met het bloed van Thomson overspoeld. Maar helaas..... toen bleek, dat de fokkerij ook nog zo iets als danige tegenvallers kent. Qua produktiviteit bleken de nakomelingen van Thomson niet te voldoen. Opgemerkt mag worden, dat dit juist aan het licht kwam, toen er op de veehouderijbedrijven reeds over produktiviteitsverhoging werd gesproken en zo zijn deze veelbelovende Thomson-kinderen min of

(vervolg op pag. 392)

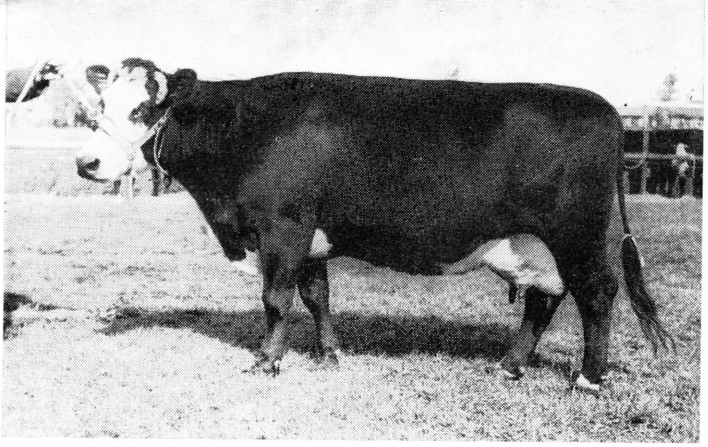

ADA 5 28244 KS
5.8 - 8116 - 4.15% - 317 - 3.48%
N.R.S. kampioene 1959 en 1964!
Geboren in stal-Visser te Adorp.

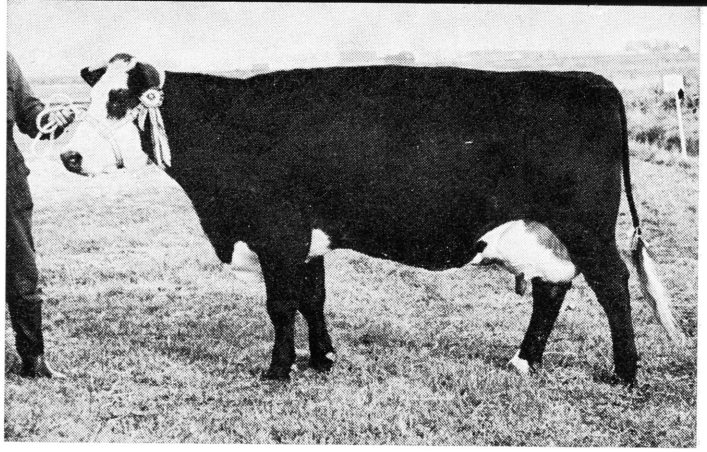

LEENTJE 128 35581 KS PR PSM
9 - 6964 - 4.28% - 308 - 3.55%
N.R.S. kampioene 1969
Geboren in stal-Vegter te Loppersum.

meer roemloos naar hun laatste bestemming gebracht.

Was de blaarkopfokkerij in het slop geraakt? Nee, want hoewel de invloed van Thomson in de vijftiger jaren enorm groot was, bleven er toch voldoende dieren over die niet of nauwelijks aan hem verwant waren. Om er eens een te noemen: **Reinder van Alma**, gefokt in stal-de Boer te Bedum. Deze stier in Bedum begonnen, boekte zijn victorie jaren wel bij de stierenvereniging te Warffum. Hoewel ook een aantal van zijn zonen de fokkerij hebben gediend, is het echter nimmer zo ver gekomen, dat zijn lijn in mannelijke linie kon worden doorgetrokken. Reinder van Alma, later preferent, heeft speciaal door een groot aantal zeer goede dochters, die op hun beurt in veel gevallen optraden als stiermoeder, invloed in de blaarkopfokkerij gekregen.

Eén zoon van Reinder van Alma willen we in het kader van dit artikel niet ongenoemd laten, n.l. **Joost** 2504 GRS, omdat zijn verre nafok zelfs momenteel nog van grote betekenis is in de blaarkopfokkerij. Joost 2504 is de vader van o.a. de eerste 100.000 kg koe Christina van Jac Dijkstra te Oldehove.

Met noemen en bespreken van de stier Reinder van Alma zijn we inmiddels reeds bij de geschiedenis van de laatste 20 jaar aangeland. Het zou te ver voeren om alle bekende dieren uit deze 20 jaar ten tonele te voeren. Ze zijn bij velen nog maar al te bekend en voor het overige zouden we willen verwijzen naar het bloedlijnen schema zoals dat in dit nummer staat afgedrukt. Over genoemde periode echter wel het volgende.

De belangstelling voor de fokkerij groeide, zowel in Groningen als in het Westelijk fokdistrict en dit hield tevens in, dat de kwaliteit steeds hoger werd opgevoerd. Aan dit laatste hebben niet in het minst meegewerkt een zestal stieren, die sinds deze vijftiger jaren preferent konden worden verklaard. We zien dat de fokkers met het doel van veeverbetering voor ogen steeds veel gebruik hebben gemaakt van deze goed fokkende vaderdieren resp. van hun nazaten zowel mannelijk als vrouwelijk.

Als eerste in dit kader te noemen het vader-en-zoon duo **Apollo** 3128-**Achilles 2** 3715. Beide stieren, geboren in de beroemde Frytum-stal van Schuiringa te Oldehove, voerden het Thomson bloed, maar wisten waarschijnlijk door hun hoge afkomst van moeders zijde, de schaduwzijde van de Thomsom-fokkerij volledig te elimineren. Dit tweetal heeft naast de reeds genoemde Reinder van Alma, de blaarkopfokkerij enorm omhoog gestuwd.

Om bij de preferente blaarkopstieren te blijven, ontmoeten we — chronologisch — vervolgens **Frits van Asinga** de eerste preferente roodblaarstier. Deze kleinzoon van Achilles 2, heeft er mede voor gezorgd, dat de roodblaarfokkerij zo'n enorme uitbreiding in de laatste decennia kon ondergaan. Zoals het bloedlijnen overzicht aangeeft is zijn invloed, speciaal in deze roodblaarsector nog lang niet ten einde.

De volgende preferente stier, **Knaap van Alma** haalde speciaal in het Westelijk fokdistrict zijn maarschalkstaf uit zijn ransel. Preferent verklaard op zijn prima dochters, gaf deze stier in Zuid-Holland en Utrecht een aantal koeien, die in latere jaren als stiermoeder zijn bloed deden voortleven.

In Groningen werd in diezelfde tijd gebruikt de K.I.-stier **Gustaaf 7,** die in stal-Schuiringa te Oldehove het levenslicht aanschouwde. Deze stier, bij zijn leven om zijn exterieur verguisd, wist via zijn nakomelingen — waarvan de vrouwelijke in het bijzonder mogen worden genoemd — ook het fokbrevet preferent tweede klasse wist te behalen. Opmerkenswaard is dat van alle hier genoemde preferenten Gustaaf 7 de enige is die in rechte mannelijke lijn afstamt van de eerste preferente stier Baron van Groeve.

De andere komen — weer in mannelijke linie — uit de Adelbert-lijn. Hieronder valt dus ook de jongste preferente stier **Uranus van Ter Weer.** Evenals bij Knaap van Alma kon worden opgemerkt, deed ook deze stier uitsluitend dienst in Zuid-Holland en wel op het bedrijf van L. Eikelenboom te Rijnsakerswoude. Ook deze stier kon bogen op een aantal zeer goede vrouwelijke nakomelingen, waarvan de bekende Jansje 12 waarschijnlijk de allerbeste mag worden genoemd.

We zijn zo in vogelvlucht ongeveer bij het heden aangekomen. Veel, zeer veel kon niet vermeld worden om de inhoud van dit artikel binnen de perken en leesbaar te houden. Voor we echter een punt achter het laatste woord van dit artikel plaatsen, nog het volgende. Een vraag van belang lijkt ons: Hoe zal de blaarkopfokkerij zich in de toekomst ontwikkelen? Hoewel we in dezen geen profetische blik bezitten is er o.i. wel iets van te zeggen. In de eerste plaats zal de produktiviteit van de blaarkoppen hier een grote rol in spelen. De stier, die uiteindelijk met de beste index-cijfers uit de bus komt zal — het is economische noodzaak — veel gebruikt dienen te worden.

Nu is wat dit laatste betreft het Westelijk fokdistrikt Groningen een paar passen voor. Kan men in Holland-Urecht roemen op de fokstieren Victor van Rijnoord, Gradimedes en Vazal van Ter Weer, in Groningen weet Rival van Rutten, qua overervingskracht beslist nog niet te imponeren. Wellicht kan men dankzij technisch vernuft — in dit geval diepvries-sperma — nog terug tasten op de bekende Prins van Fritema. Maar het zijn niet slechts de genoemde vaderdieren, die in de toekomst gebruikt zullen worden. Dank zij het feit dat de blaarkopfokkers ook de natuurlijke dekking niet verwaarlozen, worden nog steeds op diverse bedrijven een aantal stieren op kleinere schaal beproefd.

Als we thans de beide blaarkopstierenkeuringen van dit jaar nog eens in de gedachten nemen, dan is er nog veel goeds voor de toekomst te verwachten. Wat Woerden betreft denken we in het bijzonder aan de Meyenhorst-stieren, die veelal uit de Gustaaf 7-Gustaaf 3 van Alma-Ludovicus-stam komen, terwijl het moedermateriaal overwegend uit Reinder van Alma-Joost 2504-bloed is opgebouwd. Daar Ludovicus zelf dienst doet bij stal-Eikelenboom, waar eveneens veel Reinder van Alma-Joost-bloed aanwezig is, kan hier qua produktiviteit in de toekomst wel iets verwacht worden.

Ook Groningen 1971 toonde ons een beste stierenkeuring. Vooral de Fritema-stal deed zich als vanouds gelden. Prima mannelijk fokmateriaal. Doordat Schuiringa de laatste jaren stieren als Roberto en Nico heeft gebruikt kan ook het vrouwelijk materiaal uit deze stal best mee komen. Verder blijken de dochters van Piet van Fritema uitstekende melkvaarzen te zijn. Mede gezien de kwaliteit van uit deze stal afkomstige stieren, verwachten we hier veel voor de toekomst.

Verder willen we voor Groningen noemen de stier Oscar van K.I. „Noord Groningen", die evenals de beste produktie koeien van Schuiringa-Frytum Roberto tot vader heeft, terwijl zijn moeder Ettie een prachtige Gustaaf 7-dochters is.

Mede gezien de kwaliteit van Oscar zijn we van mening, dat als hem de juiste fokkoeien worden toegevoerd, hier van toekomstmuziek gesproken kan worden.

Zo zouden we nog wel door kunnen gaan. We willen hier echter slechts uitdrukking geven van een zeker optimisme voor de toekomst. Goede samenwerking en nimmer aflatend enthousiasme gepaard aan het voortdurend aandacht schenken aan de produktiviteit kunnen de blaarkopfokkerij een goede toekomst schenken. Wat ons betreft een toekomst van nog tenminste 50 jaar. Blaarkopfokkers aan u de daad. Onze goede wensen vergezellen u. Good luck.